

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órá 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzór hirdetések alku szerint jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Vége a pihenésnek.

Mióta az országgyűlés mindakét háza elnapolta üléseit az őszig, mintha csak kiveszett volna az élet a kormányból és pártjából. Valami nagy munka nem fárasztotta őket, mégis mind siettek a boldog semmit nem tevés örömeit zavartalanul élvezni.

Hónapokon keresztül teljesen tájékozatlan maradt a nemzet arról, hogy a legsürgősebb, legfontosabb kérdésekben mit tervez, mit végez a kormány. Igazán bünt követett el a nemzet ellen Bánffy-kormány, a midőn minden kérdésről bizonytalanságban hagyott mindenkit. A pihenéshez joguk van a minisztereknek, de a nyári szünet alkalmával sem hagyják tájékozatlanul a nemzetet a legaktuálisabb kérdések felől.

A nyári szünet alatt, ha egyik-másik miniszter, vagy a kormánypárt valamely oszlopos tagja beszédre tátotta fel a száját, az mind csak — ha nem fehér asztalnál hangzott is el — pohárköszöntő számba ment, a melyből semmi jelentős dolgot nem lehetett kimagyarázni.

No most már vége a pihenésnek. A miniszterek valamennyien egybegyűltek, hogy a folyó ügyeket minisztertanácsban elintézzék és hogy megállapítsák az országgyűlés legközelebbi működésének programját.

Visszaérkezett Bánffy Dezső báró is, a miniszterelnök Osztendéből, a hol a sok államférfiui gondot szellőztette ki fejéből.

Vége a pihenésnek, de az igazi munka majd csak szeptember hó elején kezdődik meg.

De az országgyűlés újra összeülése közeledvén, a kormány is kezdi úgy feltüntetni a dolgot, mintha a nyáron zavartalanul nagyon sokat munkálkodott volna s mintha a jövőre nézve teljes bizalommal volna eltelve s mintha az országgyűlés hátralevő idejét hasznos ügyek elintézésével kívánná eltölteni.

Felhivatalos tudósításban dicsekszik el a kormány, hogy a jövő évi költségvetés — a miniszterek teljes egyhangú hozzájárulásával — immár készen van s a szeptember hó 3-án összeülő képviselőház valamelyik ülésén azonnal elő-

terjeszhető lesz akként, hogy ha a képviselőház pénzügyi bizottsága sokáig tárgyalná is a költségvetést, mégis ez legkésőbb október hó elején a Ház elé kerül s a jövő év február 17-ig, a meddig a jelen országgyűlés megbízatása tart, törvényerőre emelkedhetik.

Hát ez lehetséges, habár nem valószínű. Ugy látjuk, hogy szinte kétségbeesett harc fog kifejlődni a jövő évre szóló költségvetés tárgyalása alkalmával. Ugy mutatkozik, hogy az ellenzék minden árnyalata azon fog dolgozni, hogy Bánffyék lehetőleg megtépve, teljesen népszerűtlenül és ügyefogyottan legyenek kénytelenek belemenni az általános képviselőválasztási küzdelembe. A költségvetési vita erre rendkívül kedvező alkalomnak kínálkozik. Ennek a vitának csak kezdőpontját határozhatja meg Bánffy, de mértékét és végét nem. Ezt már az ellenzék szabja meg.

Kívánatos, hogy az ellenzék, legkivált a függetlenségi és 48-as párt mindjárt, tüstént, a mihelyt csak felszólalás történhetik a Házban, követelje, sürgesse, hogy az Ausztriával való közgazdasági kiegyezés mai állapota terjesztessék az országgyűlés és általa a nemzet elé.

Mert előre elvesztett csatánk volna, ha a kormánnyal szemben csupán az Ausztriával való közgazdasági kiegyezés parlamenti tárgyaláskor vennők fel a harcot.

Meg kell buktatni a Bánffy-kormányt már a költségvetés tárgyalása alatt, hogy ne legyen módja neki Ausztriával szegyenletes és kárhozatos szerződést kötni.

És ebben nincs is semmi lehetlenség Elhatározás és egy kis kitartás kell hozzá. A közigazgatás államosításáról szóló törvényjavaslatot az általános vitánál s az 1. §-nál agyonbeszélte a függetlenségi és 48-as párt — mert a nemzeti párt néma maradt — pedig ez nyáron történt, a midőn természetesen megcsappan a buzgalom a törvényhozókban. Gyermejkjáték volna most kivinni azt, hogy a Bánffy-kormány ne kapjon költségvetést, de még csak ideiglenes felhatalmazást (indemnity) sem.

Mindenesetre pedig örvendünk, hogy az általános képviselőválasztások előtt még egy költségvetési vita lesz.

Mert ez az igazi alkalom arra, hogy a kormány s a 67-es rendszer minden hibái és bünei alaposan bemutattassanak a nemzet előtt. Sok zürzavar után most figyelheti meg a választó közönség képviselője értékét vagy hasznavelhetlenségét kifejtendő munkája, vagy tunya alamusziséga szerint.

Nagyon hosszú volt ez a nyár s a semmit nem tevésé volt az egész. Pedig nekünk szunnyadni sem szabad. Legyen hát valójában vége a pihenésnek s folytassuk a dicső harcot ernyedetlenül a nemzet boldogságáért — tehát az önálló és független Magyarországért!

Horváth Ádám,
orsz. képviselő.

Vályi János halálával megüresedett főgondnoki szék betöltésére különböző lapok különböző híreket terjesztenek. Mi a híreknek ezen terjesztését koraiaknak és czéltosaknak tartjuk. Értesülésünk szerint szó van **Isaák Dezső**, **Thaly Kálmán** **Uray Imre**, vagy **Degenfeld József** gr. **Horthy István**, **Tisza Kálmán** urakról. Ezek közül lesz-e és ki lesz a valódi jelölt, — vagy kik lesznek a valódi jelöltek, azt a hírlapok ujdomsági találgathatják, de megállapítani nem a hírlapoknak, hanem az arra jogosultaknak feladata s ezen okból mi a találgatásokba nem bocsátkozunk.

KÜLFÖLD.

Bulgária válsága. **Ferdinand** fejedelem a mult szerdán váratlanul minisztertanácsot hívott össze. Az ülés a késő éjjeli órákig tartott és a fejedelemnek azzal a kijelentésével végződött, hogy elvben egyetért Benderev es társai visszahívásával és hogy irányukban teljes kegyelmét és bocsánatát beigazolja, elhatározta, hogy magasabb rangot ad nekik, mint a milyennel a bulgár hadsereg elhagyásakor bírtak. — Ez a kijelentés igen izgalmas jeleneteket okozott. **Petrov** hadügyminiszter, a ki a hadseregnek rangban legidősebb és kétségtelenül legderekabb tisztje is felugrott és így szólt a fejedelemhez:

„Fenséged minden áron a megsemmisülésnek akarja hadsergünket kitenni? És nyomban bejelentette lemondását. **Stoilov** miniszterelnök későbbi minisz-

terek kijelentették, hogy a hadügymiszterrel szolidaritást vállalnak és szintén beadták lemondásukat. — Stoilov utódjaulazult, a orosz Zankovot emlegetik aki a Karavelov-csoporttal fogja az új kabinetet megalakítani. Szófiában óriási a zizgatótság, és mindenki abban a meggyőződésben van, hogy nagy események küszöbén állnak. Petrov megvált katonai állásától is, példáját több magasrangú tiszt fogja követni. A hadsereg egyetértőleg helyesli Petrov eljárását.

Benderev-ék árulása megkapta jutalmát, a Stambulov meggyilkolásával beköszöntött új éra immár letűt alatt van.

Köburg Ferdinánd im, megczáfolja a régi mondást: »Hiuság asszony a neved!«, mert ő nála hiubb ember alig lehetett az asszonyok között, mindössze egy lehet hozzá hasonló, s talán annak a szelleme öröklődött át lelkébe a nevével, melyet inkognitó utazásában használni szokott: Szechy Máriaé, a murányi Vénus-é. A murányi Vénus férjét kapott Murány váráért s kész volt odaadni érte, a murányi gróf pedig koronát kapott — országa becsületeért.

Egy esztendeje már, hogy tart Bulgáriában ez a veszas forradalom, a melyet csodálatosképen a fejedelmi hűség szét a hazafiak ellen. Vérrrel kellett kezdődnie, ki lett volna alkalmassabb első áldozatra, mint Stambulov, a ki urára tette a murányi grófit Bulgáriában? Ki lett volna inkább hivatva meghalni elsőnek a szabad hazáért, miután szabad fejedelme meghajotta magát az egykori elnyomó előtt, mint az, aki felszabadította Bulgáriát az elnyomás alól? Stambulov tehát meghalt, de gyilkosait még sem ítélték el.

Minek is? Hiszen halála lehetővé tette hogy a kis Boris orthodoxsá legyen s apjától szuverén lehessen! Minek is ítélték el, hiszen 6 évvel ezelőtt is megakarták már egyszer gyilkolni s vele sétáló barátját s miniszterétársát, Belcsev-et érte az orgyilkos golyója s

ime, alig egy évvel Stambulovnak ugyancsak orgyilkos tőre okozta gyászos vége után Belcsev gyilkosai emelt fővel s előléptetve térnek vissza a hadseregbe, a melyet 6 évvel ezelőtt gyilkossággal szennyeztek be, véres kézzel gyaláztak meg.

Olyan tény ez, hogy még a Stambulov-gyilkoló Stoilov-kormányának is végig fut a hátán a hideg s lemondani készül, hadügymisztere, Petrov, a katona pedig leteszi hivatalát s eldobja kardbojóját, a melyet fejedelme honarúlok és gyilkosok feldiszítésére használva gyalázaiba merít!

Mi pedig, magyar nemzet, szegyenpirtól lángoló arcunkat takarjuk el örökre! Hiszen 9 évvel ezelőtt ujjongunk a felett, hogy magyar honvédszár, a híres neves Kohári családnak véréből való vér, Murány várának örökös ura lett a mi nekünk oly kedves, hozzánk rokon bolgár, nemzetnek szabadon választott fejedelme! S ime, egy évtized után árulókkal szövetkezik hazája felett, — takarjuk el arcunkat, magyarok!

Kohányi Gyula.

A házastárs és a kedves.

(Folytatás.)

Az irodalmi és sajtótermékek közül egy párt ide írok, lásd, milyen irányban működik ez eszközzel: a Kath. regények; Antónia, vagyis a lyoni vértanú; Klodvig vagy a kereszttyénség győzelme Áriusz szellemén; Julián vagy »Győztél Gallilei«; Severin vagy Norikum apostola; Neuville Del fino, vagy a »Szabadság« templomfosztogatói; A lelkész titka, vagy a gyónási titok sérthetlensége; Fottfried, a remete; A máriakép; A Máriakép Auselmo b.) Népies iratok: Kossuth-kultusz és a kath. egyház; Nyolcz boldogság; Paulai Szt. Vincze; Keresztrefeszített irgalmasság. — vagyis a magyarországi Szent-Erzsébet élete; A hit a modern tudományyal szemben. e) Kath. sajtó: »Bölcséleti Folyóirat« (Dr. Kiss János szerk.), »Hittudományi folyóirat«, »Al-

kotmány«, a néppárt napilapja, a kath. érdekek véresszáju képviselője (Bonitz Ferenc szerk.), »Magyar Állam« (ismeretes, mint a rossz pénz), a »Fejérmegyei Napló« »Korrekt, kath. volta kiérdemelte rá és olvasóira az apostoli áldást. Erős vára a katolicizmus-a dunántúli rész protestantizmusával szemben«. Megjelenik Széke-fehérváron. »Közművelődés«, megjelenik Erdélyben, »Kárpáti Lapok« ügyesen és vallásos szeltemben szerkesztett politikai hetilap. A felvidék magyarságának avatott orgánuma, mint a lap magát jellemzi. »Magyar Sion«, »Szombathelyi Ujság«, »Tiszántul« politikai lap, N-Váradon jelenik meg.

Ezekon kívül gondoskodik ez a te veseny-társad sok másféléről is a Szt.-István és Szt.-László társulatok által is úgy az alsó papság, mint a nép számára. És az ezekről szóló jegyzékeket megküldi időközönként fünek-fának. Ára mindeniknek csekélység. De kaphatók miséért is, a mit a könyvjegyzék így jelez: Sacerdotibus etiam erga sacra. A fontosabb lapokat pedig úgy küldözi szét a szelrozsza minden irányában, mint mikor a szél szórja a polvát szét a szép virágos kertben, hasztalan a kertésznek minden ellenállása. Hogy aztán ezek a lapok mikkel kürtölik tele a világot, im álljon itt szájjelöltül egy pár szemelvény.

Ezeknek a kath. organumoknak célja elsősorban az, hogy a néppárti mozgolódásokat folytonosan éberségben tartsa. Izgat, mihelyt a nemesebb célra érdemes buzgalom valahol lankadni kezd. Ebből a célból több lap állandó rovatot tart.

Az áll. anyakönyvvezetőknek az áll. anyakönyvek (»farmatringok«) körüli teendőit »állami anyakönyvi boldongombák« cím-mel titulálja, egyik pol. lap is ebből a célból állandó rovatot tart. A más szemében meglatja a szálkát és azt gerendaként adja a vi-

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

A nyári zivatar.

A kora reggeli órákban a vén Csamangó, a juhász, ledobta magáról veszprémi czifraszűrét és miután odavetette volna a számára hátára, elkezdett káromkodni:

— Hogy az isten verte volna meg, a czudar melegét! Az emberről szinte leperog a bőr. Minek is nyáron ez a szür? Az is bolond volt, a ki kitanálta. Gyere számár, viseld, legalább árnyék alatt lefelé!

A számár pepig még a fülét sem billentette, hanem annál többet gondolt. Már ilyen ez az ő vén hunczut gazdája. Telen fázni hagyja a lyuka-tetejű est-allóban, a melybe jobbról-balról bedudál az Isten hidegje. Nyáron ráveti a szűrét, mikor ugyis elég neki az a csacsibőr-suba is, a mit a jó Isten reája teremtett. Ha egész napon át eleszik előle az ürgék a harmatos füvet, hát oda se néz neki, hanem ha egyszer úgy készakarva betéved a Gobonék luczernásába, vagy a Kalmárék tilosába, no iszen, van akkor hátán dolga a gamós, koskerítő botnak.

— Hejb, szürke, jajt a fűzfánfűtyölő ar-kangyalát annak a Jeruzsálemben csatongott századik jobb, öregapádnak, talán megint bé akarsz csukatni, mint mikor a zsandár egy zsák lopott libát talált a hátadon? Piff! — paff! piff! paff!

A szegény számárnak szinte most is megviszkét a kereszt a hátán, ha erre az enyelgésre gondol s már-már lehemperegne a hőségétől fölászott fura, hogy megvakarózik mikor meghallja a vén csamangó szavát:

— Szürke te!

A csacsí odamegy, meghegyezi két nagy lompos fülét, s rá néz a juhászra két okos szemével, mintha azt mondaná:

— No, ni az vén hunczut? Talán megszomjasztál?

Az öreg Csamangó nem szól semmit, hanem ráveti magát a füles hátára s neki vág egyenest a csárda utjának, csak úgy tonnyeránt. A nyáj őrizése a Bodrira marad, mely csaholva tereli csoportba a viczkandozó vidám báránykákat. Eközben a számár meg baktat, sebesen s amikor odaér a csárda elébe, megáll, pedig nemis parancsolják. — Csamangó belép az ivóba s akkor már vannak ott vagy négyen. A számadó csikós, a gulyás, egy-egy bojtárjával. Csamangó oda-szól büszkén a csárdások:

— Egy liter bort Kóbi!

— Talán csak szomjas kend? kérdi meg a csikós.

— Hat akkor, miért nem itatja meg elebb kend a szürke számárát? ordítja a gulyás.

Nem szól erre még a vén Csamangó semmit. Amíg nagyokat nyel az üveg torkából, nem veszi fel még a gunyos nevetést sem.

Hanem egyszer aztán forni kezd a vére. Ugyanis a csikós, a gulyás meg az a két bojtár rákezdí csufosan azt a vértmezbongató gyalázatos nótát:

»Mikor a juhász bort iszik,
Szöke számár szomorkodik...«

A szürke odakint úgy hallja a nóta szavából, hogy ő róla van szó, mire elgondolja: — Ebből megest baj lesz.

Csakugyan, hogy az lett. A vén juhász-jgazda, a mig csak még a harmadik üveg árta, lenyomta mérgét. De a mint már az ötödik csorgott, hát kitört belőle a pusztai virtus.

Nagy hirtelenséggel megforgatta botját s úgy vágta fültöven a számadó gulyást, hogy annak fejéből kibugygyant a vére. Hogy aztán mi történt, nem lehessen tudni. Csak annyi bizonyos, hogy üvegek törtek, fokosok kopogtak és a vén Csamangót, — szintén v-res fejjel — kidobták a csárda elébe, a süppedő homokra. A vén korhely juhász, a mint hogy talpra állt, első dolga volt, a füttykőszével czudarul végig banni a szegény füles hátán:

— Ne, zsvány! A mit ottbenn kaptam, az is te érted volt!

Az árva számarat is erre már a türelem elhagyta s a hátsó lábával úgy nyomta lágyékra a gazdáját, hogy az nagy kinjában fölnezzett az égre. A mit ott most látott; sőt, nagy felhőket, villámok játszását, — attól oszt megijedt. Ráugrott hirtelen a szürke hátára s magában motyogta:

— Zivatar lesz menten. Be kell terelni a birkát a karamba. Lódulj szögám, szürke.

S mig a szegény számár levágta a fejét egy rohant előre, a vén Csamangó után halott meg a nóta és a Kóbi-csárdás fajó kiáltása:

— Hajja kee! Áljk meg! Fizesse meg az öt liter boromat, meg az üveg árát!

Csamangó most vissza debogy nézett volna. Hallatlanná vette a szives marasztást, csak magában mondta:

— Fizesse meg Kóbi — a menydörgős ménkü! Oszt vágatott előre.

lág elé, a magáiban nem látja meg a gerendát sem.

Vagy lehet pl. a »F. N.«-ban léptenyomon ilyen passzusokat olvasni: »Félre azokkal a lomtári verklikkel (t. i. állami alkotások), halljuk a nép (t. i. a néppárt) szavát!«

Sopron városa annak idején elhatározta hogy tanácsterme számára Ő felsége arczképét megfesti. — A festőművész, meg egy pár városatyja e tárgyban előlegesen beszélgettek s abban állapodtak meg, hogy Ő felsége arczképét az aranygyapjas rend palástjában festetik le. A közgyűlés e tárgyban úgy határozott, hogy az aranygyapjas rend palástja helyett a magy. tábornoki egyruhát fesse a művész. A F. N. e határozatban kath. ellenes, mozgalmat látott s roppant lamentációt kürtölt a világnak.

Abból az alkalomból, mikor Radó Kálmán es Baltik Frigyes memorandumot adtak be a min. elnökhöz, melyben kéri, hogy az evangélikusok részére eddig adott 74.000 frt államsegély emeltesse fel 400 ezer frtra: a F. N. ezt jegyzi meg: »Kiváncsiak vagyunk hogy derék (?) lutheranus atyánkfiai megkapják-e azt a csinos borralátót (!) szabadelvűsködésükért?« Fersze, ez a beszéd bizonyítani akar a mellett, hogy felültél te kis tábor és izgatni akar a te hiveid között is.

Egy helyen a F. N. egy segédjegyzőnek házasságáról referál, a ki egyháziilag nem kötötte meg a házasságot. S ezt erősen megírója. Eddig természetesen nem lehet szavunk ellene mert csakugyan megrovandó, ha azok, kik jó példával volnának kötelesek elől járni, ellenkezőleg cselekednek. De hát — itéld meg te kis tábor — mi lehetett a szer. esztőnek a célja ezzel a megjegyzéssel: „ki egyébként református vallásu« ?!

Megemlekszik vala egyik pol. lapja a te

versenyársadnak — a Lévy Lajos »Kis t Híoktató« járól is, mely — igaz — polemikus természetű Ezt a megjegyzést csatolja ismeretetéséhez: a reformátusok a helyett, hogy valásos nevelést, oktatást adnának, vallásos villongások előidézésére szoktatják már a gyermeket. Milyen gyümölcs teremhet az olyan fákön, melyek mérgezett (!) nedvet szivnak első táplálékul ?!

Mikor Darányi Ignácot kinevezték miniszternek, így irt egyik kath. pol. lap: »Az új földmívelési miniszterrel közgazdaságunk nem nyert semmit, hanem igenis újra kifejezésre jutott a kálomista uralom (!). Nem földmívelési miniszter kellett Bántfynak, hanem liberális (?) miniszter, Vakulj magyar!« — Te pedig kis tábor láss!

Papp Gábor halála alkalmából a többek között ezeket írja a F. N.: »Az elhunyt tipikus alakja volt azon kálvinizmusnak (!), melynek éltető ereje a kath. egyház gyűlölete (?). Még koporsója előtt sem hallgathatjuk el, hogy ker. felekezet, egyházfő léteire ő prédikálta leglelkesebben a vallástalanságot.

... Azon tévtannak hódolt ő, mint kollegái mind, hogy a vallást alá kell rendelni az államnak. Nagy férfiú volt, de azok osztályából, a kiknek emlékét (horrendum dictu!) áldani nem lehet!« E mellett azt is meg kell említenem, hogy főpásztorainktól megtadják a püspöki czimet, papjainkat is predikátoroknak titulálják. Van-e a keresztyénien gyűlöletnek ezeknél erősebb bizonyítéka!

György Endre péczeli ref. lelkész és Ferenczi Gyula vázolták a prot. egyház anyagi helyzetét egy pár cikkben. Ezekből kiszakít a F. N. egynéhány passzust és e szemelvényei végére oda csapja: »Milyen gyönyörű nekrológok ezek — Papp Gáborra!« (Eszembe jut a tehetetlen oroszán és a szamar meséje.)

Az áttérésekről így szoktak referálni a szóban forgó lapok »N. N.« hajadon vagy férfi,

szive sugallatát követve (?) s elhagyva Calvin távelyét (!) a ref. vallásról az egyedüli üdvözítő r. kath. vallás kebelébe visszatért.

Mikor Gyurácz Ferenczet megválasztották püspöknek, ezzel a megjegyzéssel referált róla egyik pol. kath. lap: »Jellemzi az új püspök keresztyénies érzületét, hogy annak idején külön munkában melegen pártjára kelt a szabadkőmivességnak!«

Hogy mennyi jezsuitizmusal dolgozik ez a te versenyársad én édes kis táborom, bizonyosság ez a passzus is e mellett: »Igazságerző és az eseményeket a saját esze szerint elbíráló ember előtt napnál világosabb, hogy a katolikusok, midőn megindították a hitvédelmi akcióit, nem más felekezetek ellen küzdenek, hanem saját megtámadott jogukat védik. Ha szabad volt a protestánsoknak nemcsak a jus resistendivel, hanem a fegyverforgás jogával élniök a mult századokban, ki és mi tilthatja el a katolikusokat, hogy alkotmányos (?) eszközökkel a törvény keretein belül védjék egyházuk tanait!« (Mintha bizony nem ők támadtak volna előbb gyilkoló s a hazát is fenyegető fegyverrel s a protestánsok nem csak azután vették kézbe a védő fegyvert!)

Réz László.

(Vége köv.)

Nansen visszaérkezése.

Mint már egy krisztianiai távirat alapján említettük, N a n z e n a Jackson-expedíció »Windward« nevű hajóján tegnapelőtt Vardöbe érkezett.

A hír minden kétségen kívül igaz. Nansen egy társával visszaérkezett észak-sarki utjából.

Valószínűleg a Ferencz József-földön találkozott a Norvégiába hajózó Wndward-dal és átszállott másodmagával a nehézkes járásu és viszontagságoktól erősen megviselt »Fram«-ról, a mely az expedíció többi tizenegy társával csak későbbben fog megérkezni.

A vén Csamangónak, bizugy, igaza volt: nagy zivatar készült. Az a sötét felhő, a mi az eget beborítá, egészen összeért a sűrű párával, amely — mint nehéz füst — szállott fel a Tisza ágyából. Odafönt az égen apró villámkölykök öitötték egymásra tüzes nyelveiket, majd nagy villámok szótték be a menyet, keletről nyugotig. Aminthogy hullani kezdett a legelső esőcsepp, a zengés kezdődött. Először távolról lassan, félelmesen, — aztán mind közelebb. Egy nagy fenylés után, a melyre csövesül megeredt a zápor, olyan nagy riczegő ropogó dördülése támadt, a fenyves egeknek, hogy az oktalan állat lebullott a földre, a meglapult pásztor pedig félelmében suttogta egymásnak:

— Halljátok? Valahol leütött az Isten haragja,

A közeli erdő. tüzes és akáczos, zengett a vihartól. Az ágak hajoltak, szinte megölelték, a kis levelek meg — nagy ijedelmükben, — úgy csókolták egymást. A madár az ágon meg sem mert mocszani jó pelyhes fészkeiben; a duvad: a farkas, meg a lompos róka reszketett odvában. Ott hőmpölygött a víz, a nagy szőke folyó. A mint megmegvillant s a mint meg-megdördült: szinte megrémülve sirtak a hullámok egymáson tombolva, s ép, ezüstpikkelyű halakat vetve ki a partra. A reszkető ember menekülő állat, a suhogó erdő, a megvadult vizár, s mind csak azt suttogta, sirta és zokogta — egyik a másikat tulharsogó hangon:

— Isten!
— Te nagy Isten!
— Te hatalmas Isten!

Ugy-e hogy van Isten? Te kételkedő em-

ber, a ki kételkedsz létében, im most megrettentve leborulsz előtte. Te tudós, a ki úgy megmagyarazod miből lesz az éjjel es miből a nappal, a villám az égen s a dörgés a földön: mikor megvakulsz az égi czikázástól s megreszket a lelked az ezernyi ágyuknál nagyobb dörejétől; te is összerogyol s a tudatlan koldussal együtt suttogja az ajkad, mit az erdő vadja öntudatlan érez:

— Van Isten! Te vagy az, te hatalmas Isten! Mire eljön az est, végig vagyon szántva a nagy zivatartól az egész ég alja. itt-amott lassanként meghasad egy felhő s utat ereszt magán az arany napugárnak. A meny orgonája mind lassabban dörgi rettentő nótáját végül elhal hangja.

Az ember, a pásztor fölébred nagy ijedelméből s körülnéz a pusztán. Milyen ez a tájék? A kukoricza-erdő, végig le van törve. Hova lett a róna felkiáltó jele, a gémes kutás? Ott fekszik a földön. Itt-amott a tarlón apró kis virágok nyitják kelyheiket, a melyekből kihull az a nehéz vízcepp, a zivatarmarmat. Vajjon kit siratnak? A szegény pacsirtát.

Ott fekszik közöttük, széjjel tépett szárnynyal, már megmerevedve.

A vihar ölte meg s annak zugásával szállt ki belőle is piczi, dalos lelke.

Az öreg csamangó olvasgatja nyáját, hogy meg van e a birka.

— Egy . . . kettő, husz . . . harmincz százötven . . . háromszáz. Kutya teremtette, biz vagy öt darabot elföldelt közülök az ebadta szélvész. No se baj. Jó léssen a bőrük majd borért, a husuk paprikásnak. A csikóst, a gulyást is meghívja. Hívja meg a fene, a hetvenkedőket.

Egyre alkonyodik, megszólal a béka az oromi lapon. Val-honnét messze tűz csap fel a földről s a mint sötétebb lesz, mindig jobban látszik.

Csamangó elnézi.

— Hm. Mi lehet az ottan? Pásztortűz nem lehet, mert nagy a szikrája. Mi ég ott, ur Isten?

Éppen a pusztázó vágat arra lován, azt hát megállítja, aztán ki is kérdi:

— Mi ég ott Estók?
— A Kóbi csárdája.
— Csak nem a?
— De biz a'. A nád tetejébe beléje vágódott jó elebb a ménkü.
— Ütött-e valakit, — már mint hogy a csikóst?
Nem biz azt.
— A gulyást?
— Még azt sem.
— Ugyan kit?
— Hát magát a Kóbit, azt agyonütötte.

A lovas elvágat s Csamangó elmereng. — Azt a szegény Kóbit, azt a szegény csárdást? Már minek is kívánt neki olyan rosszat, vagy az a jó Isten minek is hallgatótt ő rája.

Ekközben a szamar a sáros hátával közelebe ballag. A juház reánéz s elgondolja szépen, hogy e csuf jószágért átkozta meg Kóbit s most kinek fizet ő ki két forint husz krajczárt, a bornak az árát?

Ez az oka mindennek. Persze, más ki volna. Előveszi a botját és két nagyot suhint a szürke tomporára:

— Hogy nem ütött beléd a mendergős ménkü?

Az expedíció tudományos sikere immár kétségtelenül áll, a kutatók négy fokkal baladtak túl az eddig ismert helyeken.

Három évvel ezelőtt 1893. június 24-én indult el Nansen nagy útjára. — A legutolsó európai szárazföldi állomásról, Chaborováról a következő levelet írta fivérének: »Két éven belül aligha fogunk visszatérni utamról, sőt az is lehet, hogy három évig is oda leszek, de mindenesetre vissza fogok térni.« És ebből a határozott, energikus kijelentésből még lehet ismerni Nansen szíves és rendíthetetlen.

A Jackson-expedíció, melynek »Windward« hajója Nansen most felvette, 1894. július 10-én indult el Angolországból. Az expedíció a Ferencz József-földön tartotta téli állomását és onnan az é-zaki szélesség 82-ik fokáig, azonkívül az Ausztria-Sund és a Petermann-földig hatolt előre. A »Windward«-on a teljes felszerelésen kívül egy alumínium-egy réz- és három facsónak és tizenhét szék is volt.

Fennebb már említettük, hogy Nansen az eddig ismert területeken túl négy fokkal haladt előre. Lockwood hadnagy 1884-ben érte el a sarkkörnek legészakibb pontját az é-szaki szélesség 83°24' és a nyugati hosszúság 40° foka alatt. Ennek következtében a Nansen által elért terület pontos meghatározása szerint az északi sarktól alig ötven földrajzi mértföld távolságra van, a mely távolság már oly csekély, hogy éppenséggel nem jön számításba.

E tények úgy látszik igazolják Kuchnarownak annyiszor megegyezett híret, hogy Nansen visszatérőben van az északi sarkról.

Nansen expedíciójának nagy tudományos eredményei vannak. Hogy részletesen miben állanak ezek, azt még majd csak ezután hozzák nyilvánosságra, de annyit már is jelentenek, hogy Nansen, ha nem érte is el az északi sarkot, mégis minden ember közzé eddig a legmesszebbre hatolt fel északra. Eljutott 86 fok 14 perczig — a Ferencz József-föld északi része csak 83 fokig terjed.

Nansen ott járt, a hova soha még ember el nem tudott hatolni, oly annyira közelbe jutott az északi sarknak, mint eddig még senki.

Érdekes, hogy az északi kontinenst valószínűleg az almok közé kell soroznunk. — Nansen legalább azt mondja, hogy ő, útjában, a 82-ik fokon túl nem talált szárazföldet, hanem mindig jégmezőkön jártak. — Az expedíció három évig és husz napig tartott, Nansen 1895. márczius 14-én hagyta el a »Fram«-hajót és attól fogva mindig a jégen haladt előre.

Nansen hajója, mint Vardöböl táviratozta, a 84 fok magasságában a jégárammal az é-szaki Spitzbergában varják. Mindennél, a hova Nansen előrehatolt, jég volt, de nagy hezagokkal. A tenger azon a helyen 3800 méter mély volt. Az első 190 méter hideg volt, a mélyebb rétegekben fél fok meleg, valószínűleg a Golf-áram következtében. Nansennek attól a szándékától, hogy a »Fram«-mal az Obank torkolatába hatol, hogy kutyákat vegyen fel hajójára, el kellett állnia, miután a kikötés eddigéig ismeretlen szigetespartok miatt lehetetlen volt. A kutyáknak elégtelen volta miatt 86°15' magasságban kénytelen volt visszafordulni. — Kétfő számú kutyákkal és kajakkal eljutott volna az északi sarkhoz.

A szárazföldi út faszító volt. A tudományos eredmény kiváló. 1895. őszén Nansen a Ferencz József-föld északi partjára érkezett, a hol kőházat épített és áttelelt. — Jackson expedíciója 1896. tavaszán érkezett oda.

Stokholmból táviratozzák, midőn Nansen és Johansen hadnagy a »Fram«-ról azzal a szárdékkal távoztak el, hogy oda többé vissza nem térnek, az a hajó a jég közt nyugat felé uszott.

Jackson expedíciója északra nem halott feljebb, mint Nansen téli szállásáig a Ferencz József-földön. Mohn tanár, a ki je-

lenleg Vardöbölben tartózkodik, Nansen tudományos kutatásainak eredményét és megfigyeléseit nagyszerűeknek mondta. — Több még eddig ismeretlen szigetet térképileg megállapítottak. Nansen hétfőn távozik Vardöböl.

Londonból táviratozzák, hogy Jackson, a ki Nansenrel találkozott, a »Windward« hajó kapitányával hosszú táviratot menesztett — Harsworthhoz, a ki Jackson expedícióját szervezte. E távirat úgy szól, hogy Nansen, Payer térképének egybenmely helytelensége és saját chronometerjének megállása következtében, képtelen volt pozícióját megállapítani és hogy nyugatnak a jégmezőn átírykezett a Spitzberg felé előrenyomulni. Jackson a jégmezőn találkozott vele délnyugatra a Flora foktól. Nansen, a ki Johansen hadnagygal az északi 86°14-et érte el, igen csodálkozott, hogy Jackson a Ferencz-József földön találta. Jackson a Ferencz-József föld térképét, miután ott új tájakat kutatott fel, saját észletei szerint helyesbítette.

Ujdonságok. MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, esütőrkön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünne napon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Múzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Göcsey-egyesület „Otthona“ a keresk akad. palotájában.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap) 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt) 9-12 óráig.

* **Tűz Ondódon.** Medgyessy Gábor szíjgyártónak 170 keresztből álló asztalja égett le Ondódon. A kár 600 frt. A tűz, mint értesülünk gyújtogatás eredménye az asztal a becsi biztosító intézetnél van biztosítva.

* **Öngyilkossági kísérlet.** Kiss Károly, mátészalkai szül. 19 éves ref. nőtlen, Leopold Jakabnál alkalmazott pénzkezelő ma reggel 6 óra előtt Rosenfeld Mór Nagyhatvan-utca 1561. sz. a. levő vendéglőjében egy egyesővíz pisztolyal bal mellébe lött. Dr. Kenéz Gyula ker. orvos rendeletére a közkörházba szállították, honnan — miut jelentik — pár nap lefolyása alatt kibocsathatják.

* **Kard — ki — kard!** Bolló Károly vasöntődei munkás is elhatározta vasárnap, hogy a munkaszünetet heti keresménye elvére-ével fogja megünnepelni s beült a nagyerdői »Dobos«-ba s mit mondani szokás, kefétként ivott s midőn fizetésre került a sor, — nem fizetett, hasztalan volt a pincérek minden felszólítása s rendőri beavatkozás lett a dolog vége, vagy jobban mondva kezdete. A már illuminált csavargó görbe szemmel nézette a mellett álló rendőrré, ki szintén felszólította a fizetésre s midőn látta, hogy több lesz kettőnél, Shakespeare János király a híres szavaira gondolt: Kard — ki — kard! s ki-

rántotta a veszedelmesnek látszó rendőr kardját oly erővel sújtott a rendőr felé, ki, ha el nem ugrik bizonyosan halál fia s így a karddal csak a kövezetbe csaphatótt s azon is törött ketté. Nagy nehezen végre sikerült megkötnöni s most meg fogják neki mutatni, hogy ki a legény a csárdában.

* **Szüreti ünnepély.** A debreczeni iparos ifjuság önk. egylete, Debreczenben eddig még soha nem rendezett, felelte mulattató »Szüreti ünnepélyt« tart a jövő hó folyamán. Az előleges intézkedések megtehetése czéljából a hó 19-én tartja a vigalmi százás bizottság első összejövetelét.

* **Az adózók érdekében.** Az 1896., 1897., 1898. évekre Csapó-utczában kivetendő III. oszt. kereseti adó kivetési lajstrom f. évi aug. 16-tól a Hungaria-épület 2-ik emeletén levő adókövető osztálynál 8 napi közszemlére kitétetett és az adókövető bizottság működését f. évi aug. 24-én a városháza kis tanácstermében az alább kitűzött napokon reggeli 8 órától a következő sorrendben fogja megtartani és pedig: aug. 24-én 1-70 tételig, aug. 25-én 71-130, aug. 26-án 131-190, aug. 27-én 191-260, aug. 28-án 261-378 tételig. Ennélfogva figyelemzetnek a csapó-utcai kerületben levő III. oszt. ker. adó alá tartozó adózók, hogy a közszemlére kitétt lajstromot saját érdekében megtekintsek.

Roszsak a dinnyék. Ugy látszik, hogy az idén az időjárás nem kedvezett a dinnye termésnek, mert a rendőrséghez naponként számtalan panasz érkezik a görög dinnyék rossz sága miatt. A piacdon mundekek daczara nagyszámban lehetett találni s két száz közl nagyon szép perczet ha 4 (négy) jó van. Azonban a közönség megveszi azokat s annak tulajdonítható, hogy a járványok terjednek. A rendőrség figyelmébe ajánljuk egyebek közt a dinnye piacot!

* **II. Lajos rehabilitása.** A történelmi kiállításban látható II. Lajos király teljes páncélzata, ezzel az évszámnal megjelölve: 1526. Ebből mindenki azt bihette, hogy II. Lajos ezt a páncélt a mohácsi csatában viselte, mikor már 20 éves volt. — Az a páncél pedig oly kicsiny, hogy a viselője, ha azt ifju korában viselte, csak idétlen törpe nyomorék lehetett. Amde a vártnu királyról, a ki oly hősiiesen viselte magát Mohácsnál, ki a vezér rendelkezése ellenére testőreivel beharohant a legnagyobb veszedelembé, ezt elhinni bajos volt. Nem is ifjুকori páncélja az II. Lajosnak, mert azt 6 gyermekkorában, 14 esztendőskorában viselte. A teljes páncél a becsi udvari muzeumból került a kiállításba s annak katalógusa szerint (Uebersicht der Kunsthistorischen Sammlungen des Allerhöchsten Kaiserhauses Wien 1895.) a XXV. teremben a III. fálnál 69. sz. a. levő II. Lajos magyar király páncélzata 1520-ból való mikor a király csak 14 éves volt. Különben ebben a teremben nincs is 1520-nál később készült fegyver. A történelmi kiállítás nagyérdemű rendezői tehát tevédek és most rajtuk a sor, hogy II. Lajost rehabilitálják, a nemzeti hűságon ejtett sebet orvosolják.

* **A postatanfolyam.** Említettük már, hogy a kereskedelmi miniszter Debreczen és az ország más városaiban posta- és táviró segédüszti tanfolyamot szervezett melyre a hó végeig lehet jelentkezni, most megkaptuk a pályázat szövegét, melyet a köv. közlünk: Pályázat. A posta és táviró-dánál kezelési szolgálatra alkalmazandó és IX-ik fizetési osztályban 500 forinttól 700 frtig emelkedő fizetéssel, tovább az 1893 évi IV. t.-czikk által megállapított lakpénzilletményekkel javadalmazott posta- és távirósegédüsztek kiképzésére folyó évi szeptember hó 15-től kezdve hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitok a következő helyeken fekvő posta- és táviróahivataloknál: a) a budapesti posta- és táviróahivatalnál; b) a kassai posta- és táviróahivatalnál; c) a miskolci és máramaros-szigeti; d) a kolozsvári posta- és táviróahivatalnál; e) a brassói

folytatták ugyancsak az ünnepélyek csarnokában dr. Öv á r y Ferencz elnöklété alatt. Ezuttal szakfelolvasások voltak napirenden.

Első sorban P u t s c h Tóbiás iglói főparancsnok tartott előadást: »A vizszerzésről különös tekintettel a falusi viszonyokra.«

Utána ifj. K á d á r Henrik értekezett alaposan a kötelező állami tűzbiztosítás behozataláról, erős érvekkel bizonyítva annak szükségességét.

Ugyancsak e tárgyról értekezett B o g y a y is, a ki szintén sok figyelemre méltó érveléssel támogatta a kötelező állami tűzbiztosítás életbeléptetését.

Általános figyelem és tetszésben részesült M a r k u s o v s z k y Bela felolvasása, melynek tárgya »A tűzrendészeti iörvény megalkotása« volt. Világos és megdöntöhetetlen bizonyítékokkal mutatta ki, hogy mekkora hátránya van e törvény hiányának, s mennyire itt van az ideje, hogy megalkossák. Az az általános helyeslés, melylyel felolvasását kísérték, azt mutatja, hogy e törvény megalkotása nem egy ember pusztá fixa ideája, hanem immár közszükség.

K o l l á r Dezső olvasott még fel »A pusztai tűzoltóságokról«, mire elnök az ülést bezárta.

Tegnap délután 4 órakor tartották meg tűzoltóink a millenniumi versenypályán a tűzoltó-versenyeket nagy és előkelő közönség jelenlétében. Tegnap azonban a versenyeknek csak négy első pontjával végezhettek s a még hátra levő hat pontot csak ma délelőtt fejezheték be. A versenyek rendje a következő volt:

T e g n a p :

1. p o n t : Alacsony medencéjű, szívónyomó szerkezetű rugókkal és rugózárakkal ellátott k o c s i f e c s k e n d ő i s k o l a s z e r e l é s e 2 szívó- és 2 szállító-tömlővel. (A szerelésben résztvett 1 tiszti, 1 felügyelő altiszt, 1 csővezető és 4 szerelő.)

2. p o n t : G y o r s s z e r e l é s (támadás) ugyanazon koccsifecskendővel, 2 szívó- és 2 szállító-tömlővel és egy közönséges támasztó létrával, a mászófal I. emeletének ablakába beszállással. (A szerelésben részt vett 1 tiszti, 1 felügyelő altiszt, 1 csővezető, 1 létrakezelő és 4 szerelő.)

3. p o n t : Kétkerekű bilenő rendszerű, szívónyomó szerkezetű m o z d o n y f e c s k e n d ő i s k o l a s z e r e l é s e 2 szívó- és 2 szállító-tömlővel. (A szerelésben résztvett 1 tiszti, 1 felügyelő altiszt, 1 csővezető és 4 szerelő.)

4. p o n t : G y o r s s z e r e l é s (támadás) ugyanazon két kerekű mozdonyi fecskendővel, 3 szívó- és szállító-tömlővel és 3 darabból álló, támasztó-rudakkal ellátott g á c d u z o l é t r á v a l , a m á s z ó f a l I I . e m e l e t i a b l a k á b a b e s z á l l á s s a l . (A szerelésben résztvett 1 tiszti, 1 felügyelő altiszt, 1 csővezető, 4 létrakezelő, 4 szerelő és 1 tömlőszerelő.)

5. p o n t : E l ő k o c s i v a l e l l á t o t t n é g y k e r e k ű b i l e n ő r e n d s z e r ű , s z í v ó n y o m ó s z e r k e z e t ű m o z d o n y f e c s k e n d ő i s k o l a s z e r e l é s e 2 szívó- és 2 szállító-tömlővel. (A szerelésben résztvett 1 tiszti, 1 felügyelő altiszt, 1 csővezető és 4 szerelő.)

6. p o n t : G y o r s s z e r e l é s (támadás) ugyanazon négykerekű mozdonyfecskendővel 3 szívó- és 3 szállító-tömlővel, vízfordóbol vett vízzel és három darab egykaru, egyhorgu létrával a mászófal III. emeleti ablakába beszállással. (A szerelésben résztvesz 1 tiszti, 1 felügyelő altiszt, 3 létrakezelő, kiknek eiseje a csővezető teendőit végzi a támadásnál, 1 segédcsővezető, 4 szerelő és 1 tömlőszerelő.)

7. p o n t : a) i s k o l a m á s z á s 3 darab egykaru, egyhorgu létrával a mászófal III. emeleti ablakáig bezárkapsolással.

b) G y o r s m á s z á s ugyanazon létrakkal az összes mászóknak a III. emeleti ablakba való beszállásával és rögtöni visszajövetelével. — (Ugy az iskolla, valamint a gyorsmászásban ugyanazon 3 mászó vett részt.)

8 p o n t : G y o r s m á s z á s egy darab egykaru egyhorgu létrával a mászófal III. emeleti ablakába beszállással és rögtöni visszajövetelével. (Személyi verseny.)

9. p o n t : K ö t t e l e n l e e r e s z k e d é s a III. emeletről zárkapocsal egy kötélen. (Személyi verseny.)

10. p o n t : U g r á s p o n y v á b a a II. emeletről. (Személyi verseny.)

A versenyek minden tekintetben szépen sikerültek, a győztesek nevét azonban, mint-hogy a zsűri még nem készült el munkálataival, csak holnap teszik közzé.

Ma délután 3 órakor az összes tűzoltók az Ujépület előtt sorakoznak s onnan testüileg vonulnak ki a versenyterre, a hol a b u d a p e s t i ö n k é n t e s t ű z o l t ó k tartanak diszgyakorlatot. Este nagy takarodó lesz.

Országos dalünnepély.

Az országos dalünnepély, mely szombaton vette kezdetét, fényesnek ígérkezik. Ötven dalegylet mintegy 1200 taggal vesz benne részt. A pénteki nap folyamán megérkeztek a vidékről az összes résztvevő dalegyséletek, a melyek legnagyobb részt a fővárosi iskolákban nyertek elhelyezést.

Pénteken volt az ismerkedési este Ös-Budavárában, a Dréher-féle vendéglőben, a melynek udvarán és folyosóin minden egyes dalegylet számára külön asztal volt fentartva. A dalosok már 8 óra előtt kezdtek gyülekezni és nemskára minden asztal el volt foglalva. Legimpozánsabb tömegben jelentek meg a budapesti dalegyséletek közül a Budai dalárda 106 taggal, a Ganz-gyári dalkör 104 taggal, a vidékiek közül: az Egri dalkör 75, a Szatmárnémeti dalegylet 56, a Zombori kaszinó-egyleti dalárda 53, a Temesvári gyárvárosi dal és zeneegylet 51, a Kassai dalegylet 49, az aradi és a debreczeni dalegylet, továbbá a Kecskeméti polgári dalkör 48—48 taggal, az Ungvári dalárda 47, a Nagykárolyi dalegylet 46 taggal stb.

Mikor a vendégek már mind együtt voltak és helyet foglaltak az asztaloknál, az Országos daléregyesület igazgató választmányának elnöke felállott M á r k u s József alpolgármester és a székesfőváros nevében nagyhatású beszéddel üdvözölte a dalárokat.

A nagy tetszéssel és hetenkint kitörő lelkes éljenzessel kísért beszédre a vidéki dalegyséletek nevében L e k l y Gyula, a kassai dalegylet elnöke válaszolt, lendületes szavakkal köszöntötte meg a szíves fogadtatást.

Azután egymás után léptek a zenekari dobogóra az aradi az egri, a rimaszombati, a győri és a diósgyőri dalegyséletek, és szebbnél szebb magyar dalokkal gyönyörködtek a társaságot, mely a legvidámabb hangulatban sokáig maradt együtt és azután Ös-Budavára nevezetességeinek meglátására indult.

A fővárosba egybegyűlt da testületek tegnap este folytatták dalversenyeiket az ünnepélyek csarnokában. Ezuttal a következő daloskörök versenyeztek:

1. M i s k o l c z i d a l á r e g y l e t . K a r n a g y S z e b e n y i József, Előadott: »Ebresztő«. Szövegét írta Bajza József zenéjét Szabados Béla. 2. N a g y k á r o l y i d a l e g y e s ű l e t . K a r n a g y K u n Miksa. »Ebresztő«. Szövegét írta Balog Zoltan, zenéjét Mosonyi Mihály. 3. K e c s k e m é t i v á r o s i d a l á r d a . K a r n a g y M i k ó László, »Dinom-dánom«. Szövegét írta Petőfi Sándor. 4. U n g v á r i d a l á r d a . K a r n a g y Z e t v a y Emil. »Liszt Cantea«. Szövegét írta Abrányi Kornél, zenéjét Kovács K. 5. K a s s a i r e g i d a l e g y l e t . K a r n a g y S t o l l Károly. »Ezer éves házam«. Szövegét írta (?) zenéjét Abrányi Kornél. 6. Z o m b o r y k a s z i n o e g y l e t i d a l á r d a . K a r n a g y d r . H o r v á t h Ákos. »Késő vágy«. Szövegét írta Vörösmarty Mihály, zenéjét dr. Horvát Ákos. 7. A r a d i d a l e g y l e t . K a r n a g y K o v á c s Pál. »Dal a dalról«. Szövegét írta Pósa Lajos, zenéjét Szűgyed Endre. — 8. M e z ő t u r i d a l á r d a . K a r-

nagy Nánai Szücs Ferencz. »Országos bordal«. Zenéje Thern Károlytól. — 9. E g r i d a l k ö r . K a r n a g y L á n y i E r n ő . »Ersődünk«. Szövegét írta Szabolcska M., zenéjét Lányi Ernő.

10. R i m a s z o m b a t i d a l á r d a . K a r n a g y V á r y J á n o s . 11. Z i l a h i d a l k ö r . K a r n a g y S z a b ó L a j o s . »Szózat«. »Honfidal«. Szövegét írta Bajza József, zenéjét Gaál Ferencz. Szövegét írta Vörösmarty Mihály, zenéjét Mester Károly.

12. D e b r e c z e n i m u n k á s - d a l e g y l e t . K a r n a g y F a n y József. »Isten hozad«. Szövegét írta Bajza József, zenéjét Rieger György. 15. S z e g z á r d i d a l á r d a . K a r n a g y A b a f f y József. »Honfidal«. Szövegét írta Petőfi Sándor, zenéjét Hnber Károly.

14. B é k é - c s a b a i i p a r o s d a l o s k ö r . K a r n a g y G a l l i J á n o s . »Az aradi tizenhárom«. Szövegét írta Balogh István, zenéjét Galli János.

A közönség zajos tetszéssel s viharos tapsokkal fogadta a daloskörök énekét, a melyek mindannyian zászlójuk alatt vonultak a pódiumra.

Az országos dalosünnep alkalmából a dr. F a l k Zsigmond által szerkesztett M a g y a r D a l - é s Z e n e k ö z l ö n y ü n n e p i kiadásban jelent meg s közli az egész dalosverseny műsorát, az énekek szövegeit és előkelő íróktól több cikket. A lap az ünnepélyek csarnoka bejáratánál 20 kr-ért kapható.

A Zoborhegyi emlékmű felavatása.

A munkácsi ezredevi emlékmű felavatása után e hó 30-án a Nyitra melletti Zoborhegyen felállítandó emlékmű ünnepélyes felavatása következik a sorban. Az ünnepségen a magyar kormány részéről ezuttal Lukács László pénzügyminiszter jelenik meg. A minisztert és az ünnep többi résztvevőit Budapestről külön vonat viszi, a mely augusztus 29-én délután 2 óra 10 perczkor indul a nyugoti pályaudvarról Nyitrára, a hol a vendégek fogadása és elszámolásáról gondoskodik. A különvonat másnap augusztus 30-án, délután 6 órakor tér vissza. Az ünnepre most küldte szét a meghívókat a pénzügyminiszter. A felavatás programja a következő:

A u g u s z t u s h ó 29-i k é n . I. Augusztus hó 29-án délután 2 órakor a m. kir. államvasutak budapesti nyugati pályaudvaráról a meghívott vendégek külön vonattal indulnak a nyitrai állomásra. II. Nyitra megye első allomásán, Érsekújvárott, küldöttség élén Throczy Vilmos főispán Nyitrán, szintén, küldöttség élén Kostyai Pál polgármester üdvözlik a minisztert. A bevonulás és elszállásolás iránt a rendező-bizottság tagjai Érsekújvárott tájékoztatják a vendégeket. A miniszter a vármegyeházán fog lakni s ugyanott fogadja a küldöttségeket. III. Megérkezés után a különböző küldöttségek tisztelegnek a miniszter előtt megyeházi lakásán. Este 9 órakor estély a vármegyeház nagytermében, amelyen a miniszter által az ünnepélyes felavatásra meghívottak nemkülönben a törvényhatóságok vendégei vesznek részt.

A u g u s z t u s h ó 30-án . I. Reggel 9 órakor (lehetőleg magyar diszruhában) gyülekezés a vármegyeházán, a honnan bandérium kíséretében a miniszter vezetése alatt elindul a menet a Zoborhegy ormára; ott a megyés püspök szabad ég alatt tábori misét mond, a melynek végeztével az emlékmű építésének vezetője bejelenti a miniszternek, hogy az emlékmű készen van s a felavatás megtörténhetik. II. Ezek után a miniszter megtartja a felavatási beszédet s Nyitra vármegye közönségét az emlékmű kegyeletes őrzésére felhívja. III. Nyitra megye alispánja válaszol a miniszter beszédére s a megye közönsége nevében az emlékművet gondozás végett átveszi. IV. A felavatási ünnepélynél dalárda működik közre s egy honvéd disszázad sortűzet ad. V. Ezután a menet visszaér a hegy ormáról és 3 órakor a város

és a Zoborhegy között fekrő sátoráborban diszebéd tartatik, a melyen a min. által meghívottak és a törvényhat. vendégei vesznek részt. A diszebéd a miniszter felköszöntőt mond a királynak, a képviselőház küldöttségének vezetője pedig a hazára. VI. A nép számára népünnepély rendeztetik, este pedig tűzijáték. VII. A Budapestről jött vendégek a különvonnattal a nyitrai állomásról este 6 óra körül elindulnak és 10 órakor este ismét Budapestre érkeznek.

Az én első tűzoltóm.

Dicsérheti más a többi tűzoltókat, a kik igazi tüzeket oltanak, nekem csak a színpadi tűzoltók imponálnak, akik legfeljebb csak olyan hamis szívtüzeket, bengáli tüzeket oltogatnak. Lehet, hogy az ifjúkori emlékek hangulata köt a színpadi tűzoltókhoz. De annyi bizonyos, hogy még mindig őket szeretem legjobban. Sőt irigyelem is őket. Mert nagy gyönyörűség lehet az, mikor az ember a kulizsák göröngyös és sikamlós világában egész biztos morális alapon állva szemlélődhetik.

Láthatja a szerelmes párokat, a mint bizalmasan megvonulnak egy-egy kulissza rejtekén: a trikós kóristánékat a mint a kóristalovagok hódoitát fogadják. Julius Caesar diadalszekere árnyában és a kritikusi urakat, a mint a primadonna rizsporos arcához simulnak valamelyik kassirozott szikla mellett — és mind ezeket láthatja anélkül, hogy érdekelve volna. Egyszerűen szemléli a hívságos világi dolgokat, mint valami felsőbb hatalom.

És egy-egy ilyen színpadi tűzoltó, ha elegendő érzéke volna hozzá, pompás novelletémákat figyelhetne meg s nagyszerű jeleneteket öröklíthetne meg nézve a kassirozott tüzeket, melyeket nem igen kell oltogatni.

Mert igazi tűzre a bengáli tüzek és a primadonna-szerelmek világában ritkán akadhatni.

Csak az én első tűzoltóm, az akadt egyszer ilyenre. El is oltotta hamarosan. Halálval tartozom iránta még most is és talán ez az egyik oka annak is, hogy hangnlatos kegyelettel viseltem még ma is a színpadi tűzoltók iránt.

Mert mindig az eszemben van ez az első, a ki talán egy csomó kellemetlen ifjúkori csalódástól mentett meg.

Rég történt, az első vágyak, első szerelmek idején, találkoztam vele én. Hol is találkozhattam volna máshol mint a színpadon Husz éves szívvel kit szeret meg az ember etősöz? Bizonyára száz ember közül kilencvenkilenc színésznőt.

Imádtam, rajongtam érte és meg voltam róla győződve, hogy ő nagysága mint a virág oly tiszta, szép, szelíd. Boldog voltam, ha a ruhája csücskéhez értem, a hetedik égben képzeltem magam, ha kezét szoríthattam vele.

Ifjú szerelmek oszoba, regényes ideje! És tudja Isten mégis volt valami vonzó, valami kedves ebben az ártatlan együgyűségben. Jól megfontolva a dolgot, most évek után, talán talál is az ember valami visszasírni valót rajta.

Valami vidám, kedves operettet adtak; azok között az operettek között, melyek rég lekerültek a műsorokról. Most már aligha játszik ott, abban a kis vidéki városban, ahol ez a tűzoltói történet megesett.

A primadonna volt az imádott lány, a kinek a kedvéért himnuszokat írtam színpadferádák helyett a kis városka hetenként háromszor megjelenő lapjába.

A primadonna ebben a darabban bájai teljes ségével uralkodott a nézőtérén. Az első felvonás után vad elragadtatással rohantam fel hozzá a színpadra.

A színpadi tűzoltó tanuja volt az én lelkes elragadtatásomnak. Ott somfordált a színpadok mögött és bizonyára mosolyogva hallgatta az én vallomásaimat.

Azután az istennőnek jelenése következett. Ugynevezett mélyérzéssel és melegséggel megszorította kezét s bérébent a színpadra.

Mint mikor valami dicső tünemény elszűn az ember elől — busan és szomoruan maradtam állva, odatámaszkodva valamelyik vászonszékhez.

Az én tűzoltóm úgy látszik észrevette lehangolt hangulatomat, mert vigasztaló jóakarral közeledett felém.

— Fia! ur! Ne gondolja ám, hogy ő nagysága nem tesz mást is bolondd: Nem maga van ám a hálóbán! Az elébb láttam, mielőtt az ur feljött, hogy mással csókolózott. Nem egyedül az uré ám a világ! Másnak is van esze, meg neki is . . .

És a tűz lokalizálva volt. Beláttam, hogy igaza volt az én derék tűzoltómnak. Azóta csak hálával emlékezem meg a színpadi tűzoltókról. S azóta tudom, hogy a színpad világában csak bengáli tüzet kell keresni. Meg azt is tudom, hogy sok embernek van esze mikor egy olyan kissasszonyról van szó, a kinek szintén van esze. Nem érdemes, hogy az ilyenekért elmenjen az embernek az esze.

S erre egy színpadi tűzoltó tanított meg. Hála emlékének! . . .

Julius.

CSARNOK

Mese a női hűségéről.

A Debreczen számára

Írta: Rostkovitz Arthur.

I.

Ide kerültem én is ebbe a nagy holdalába, hol az élet purgatoriumát szenvedik át a betegek vándorló ezrei. Itt vannak a hónapokon keresztül a humanus emberiség jóvoltából, s vagy meggyógyulnak itt, vagy pedig oda kerülnek abba a sötét kamrácskába, mely már kívülről tekintve is olyan barátágtalan, s benne pedig olyan hideg a lég, mint egy kihűlt szív, mely beszüntette működését.

Mikor becsapódott utánam a kórház nehézségek, úgy megnyílaltott itt a beteg mellemben ez az ostoba busdarab, mintha tüvel szurtak volna keresztül, s úgy éreztem, mintha azt dobogná: bezárták a kripta ajtaját!

No most már csak előre, mert innen csak egészségesen bocsátanak ki.

A kórház gondnoka, egy barátságos arcú uri ember, udvariasan betessékel az irodába. Ott leültetnek egy székre.

Bemutakozom a hivatalnokoknak. Mindnyájan örülnek a szerencsének. Én mit tegek? — örülök én is.

Megkérdezik a nevem, a vallásom, a születési évem, s hogy hány éves vagyok. Én felelek, s elgondolom, hogy a nevemre azért van szüksége nek, mert tudniok kell, mit irjanak a koporsómra, a vallásomra azért, hogy tudják, milyen szertartás szerint temessenek majd el, s végül a születésemre, hogy oda írhasak a nevem után: élt ennyi, meg ennyi esztendő.

Elkeseredettségemben már ott is látom, hogy a vén anyókká miként csóválják meg a fejüket mondva: Igazán kár érte! . . . Ilyen fiatalon!

Azután egy számot kaptam a 658. számot. Még c-ak azt kérdezték, hogy az ápolási költségeket ki fogja megfizetni? Azt mondtam, hogy én, de azt gondoltam magamban, a nagy h-rang . . .

No most már szépen vagyok; a nevemet elvették, s egy számot adtak helyette. Nem vagyok más, csak egy szám, de talán még az sem, mert azt a számot már sokan viselték előttem.

— Ki volt az elődöm? — kérdeztem önkénytelenül is a tisztviselőtől, ki a nevemet egy menkü nagy könyvbe bele írta.

— Egy postatiszt — felelte egykedvűen. Már a végét járta, mikor bejött. Nagyon csöndes, ábrándozó, szőke fiú volt, ki órák hosz-

szat elbámult maga elé a nélkül, hogy a szemét lehunyta volna. Keveset beszélt, de annál többet köhögött. Mikor azonban egy kissé jobban érezte magát, felült az ágyban s egyre az ő aranyos mennyasszonyáról beszélt. Csak azt várta, hogy egészséges legyen, akkor mindjárt megnősült volna.

— Es meggyógyult?

— Ugy van; tegnap éjjelre vártuk a halált, de a szegény nagyon sietett vele. Nagyon fullasztó volt beteg tüdejének a szobai levegő, s kinyitatta az ablakot; az ágyat is oda huzatta, hogy a nap rá süthessen az arcára. Olyan boldogan mosolygott, hogy mikor suttogó hangon megint a mennyasszonyáról kezdett beszélni. Azt mondta, hogy májusban lesz az esküvője. Még az ápolónőt is meghívta a lakadalmára. Utolsó szava is az volt, hogy ettől a gyönyörű, tavaszi naptól okvetlenül meggyógyul. Később álmos lett es csendesesen elaludt. Olyan hosszú lélegzeteket vett a szegény haldokló, mintha beteg tüdije sohasem telhetne meg már eléggé ezzel az üde tavaszi levegővel. Az ápolóné mellette ült, s vigyázott reá. Egyszerre egy végtelen hosszú lélegzetet vett még, s azután elcsendesedett. Most a halottas kamarában van.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde

aug. 13.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági	75	6.60	76	6.60—6.70
"	77	6.75	80	6.80—6.90
Tiszavidéki	75	6.65	76	6.70—6.85
"	77	6.80	80	6.85—6.90
Pes vidéki	75	6.60	76	6.60—6.65
"	77	6.75	80	6.80—6.90
Fehérmegyei	75	6.60	76	6.75—6.80
"	77	6.85	80	6.80—5.90
Bácskai	75	6.70	76	6.75—6.85
"	77	6.85	80	6.90—7.00
Észak magy	75	6.70	76	6.75—6.85
"	77	6.85	80	6.90—7.00

	Min. hekt.-ben	Ar kilogram.
Rozs elsőrendű	70—72	5.50
" másodikrendű	—	5.40
Árpa takarmánynak	60—62	3.70
" égetni való	62—64	4.75
" serfőzdei	64—66	6.30
Zab	39—41	3.25
Tengeri bánsági	—	3.25
" más nemű	—	3.00
Repeze bánsági	—	9.70

Kőbányai sertés-piacz.

aug. 13.

Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 klgon felüli súlyban) 45 krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilogram súlyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli súlyban) 47-48 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg.— súlyban 48—49 krig. 5. Fialat könnyű páronként 250 kgr. terjedő súlyban 46—47 krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüli súlyban 45—46 kr. Közép pánt 220—180 klg. felüli súlyban 44—45 krig. Könnyű pánt 2.0 klg. terjedő súlyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz pánt 220 klg felüli súlyban 48—49 krig. Közép pánt 220—260 klg terjedő súlyban 45—49 krig. Könnyű pánt 220 klg terjedő súlyban 44—45 krig.

Sertés létszám 1896 aug. 12. napján volt készletben 5468 drb. 1896. aug. hó 13-ik napján felhajtott — drb. 1896 aug. 13-ik napján elszállított 34 db. 1896. évi augusztus hó 14-ik napjára maradt hizottser 5434 db. A hizott sertés üzletirányzata — változatlan.

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-Nagyvárad felé személyvonat	reggel 4 ó
Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó 36 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó 48 p.
	minden kedden déli 12 ó.
Csak P-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó 15 p.
Szatmár-M-Sziget felé	délután 4 ó 07 p.
Szatmár-M-Sziget felé	este 8 ó — p.
	éjjel 3 ó 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó 30 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	este 8 ó 05 p.
Szerencs-S-A-U-Kassa felé d. u.	4 ó 02 p.
H-BöszörményB-Szt-M. felé máv-ról	reggel 5 ó 28 p.
	vásártérről 5 ó 51 p.
	máv-ról délután 3 ó 57 p.
	vásártérről 4 ó 10 p.
F-Abony felé máv-ról	reggel 4 ó 42 p.
	vásártérről 5 ó 00 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. u.	4 ó 12 p.
	vásártérről d. u. 4 ó 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó r. 35 p. és d. u.	4 ó 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 4 ó. induló személyvonat	délben 12 órakor.
a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v.	délután 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó 36 p. sz. v.	este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó 31 p. reggel	5 ó. 45 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v.	reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
az 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspökladányig	gy. v. átszállással) este
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érk. személyv.	este 11 ó.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután 5 ó 47 p.
	gyorsvonat este 7 ó 09 p.
	reggel 2 ó 40 p.
N-Várad-P-Ladány	reggel 6 ó 12 p.
M-Sziget-Szatmár felől	reggel 7 ó 30 p.
	délután 12 ó 16 p.
	este 10 ó 16 p.
Csak Szatmárról	este 4 ó 58 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel 8 ó 07 p.
Kassa-S-A-Ujhely-Szerencs felől	déli 12 ó 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó 50 p.
B-Sz-M-H-Böször. felől vásártérre	reggel 8 ó 09 p.
	máv-ra 8 ó 17 p.
	vásártérre este 6 ó 40 p.
	máv-ra este 6 ó 49 p.
F-Abony felől vásártérre délután	5 ó 23 p.
	máv-ra 5 ó 32 p.
Ohat-Köcs-Polgár vásártérre reggel	7 ó 50 p.
	máv-ra 8 ó p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó 25 p. d. u. 3 ó 18 p.	

¹⁾ P-Ladánytól gyorsvonat.²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.³⁾ Közvetlen kocsik Bp-ről Miskolczonát.

Hamisított fekete selyem. Egészenk egy kis mintát a venni szándékolt selyemből és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jó festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván: addig a hamisított selyem (mely zsiros színű-szalonnás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minhogy rostszálai a festanyagtól elitetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak megöregül. Ha a valódi selyem hamuját össze nyomjuk, elporlik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. k. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben,** házhöz szállítva postabér és vámentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. — Svájcba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintézetnek. (V.)

Ügyvédi irodámat

dr. Fráter Imre orvos ur házába

N.-Várad-u. 2122. sz. a.

helyeztem át.

Dr. Freund Jenő,

ügyvéd.

Házeladás.

A Péterfia-utca 939. számú szolid építésű, több utcai és udvari szobából álló, továbbá bor- és jégpince, kuglizó és tágas udvarral bíró ház, mely vendéglőnek igen alkalmas, **szabad kézből eladó.**

Bővebb felvilágosítást

BAYER és BAUERNEBL serfőzdéje nyujt KASSÁN.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben.

mindenféle

ügyvédi, bírósági és végrehajtói

nyomtatványok

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

100 iv Árverési jegyzőkönyv	70 kr.
100 „ 200 pld Árverési hirdetmény	70 „
100 „ 200 „ Rendelvény	70 „
100 „ Biztosítási végrehajtási jegyzőkönyv	70 „
100 „ Kielégítési végrehajtási jegyzőkönyv	70 „
100 „ 200 pld Nem szorgalmazás	70 „
100 „ 400 „ Kézbiztatósi iv	70 „
100 „ 200 „ Igény felhívás	70 „
100 „ Végrehajtási jegyzőkönyv	70 „
100 „ 200 pld Értesítvény haszonbérletről	70 „
100 „ 200 „ Értesítvény	70 „
	stb., stb., stb.

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.

Irodai papírok

rendkívüli olcsó árban kaphatók:

Kilog.	Nagyság	100		500	
		iv	iv	iv	iv
		kr.	frt	kr.	frt
7/0 10 Finom simított fogalmazó papír, középerős	34+42	24	1.20		
7/0 12 Finom simított fogalmazó papír, erős	34+42	29	1.44		
E/0 gs. 10 Finom kék simított fogalmazó papír, középerős	34+42	31	1.55		

E/0 gs. 12 Finom kék simított fogalmazó papír, erős	34+42	40	2.-
7/0 10 Finom simított fehér irodai papír, középerős	34+42	40	2.-
7/0 12 Finom simított fehér irodai papír, erős	34+42	48	2.40
7/0 14 Finom simított fehér irodai papír, igen erős	34+42	56	2.80
7/0 16 Finom simított fehér irodai papír, vastag	34+42	68	3.40
7/0 16 Legfinomabb fehér minster-papír	34+42	90	4.50
	stb., stb., stb.		

Ezenkívül minden más alaku és minőségű papírok hasonló olcsó árak mellett kaphatók

Koczkázott, egyvonalas és sima

levélpapírok:

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

	1000 pld.		
könnyű levélpapír czégnomással	1/2 ives	3	frt — kr
erősebb „	„	3	„ 50 „
erős finom „	„	4	„ 50 „
erős oktáv „	1/2 „	4	„ 50 „
merített „	1/2 „	5	„ 50 „
merített erős levélpapír „	„	6	„ — „
könnyű sima fehér levélpapír czégnomással	1/2 ives	4	„ — „
erősebb sima fehér levélpapír czégnomással	fél ives	4	„ 50 „
erős sima fehér levélpapír czégnomással	fél ives	5	„ — „
igen erős sima fehér levélpapír czégnomással	fél ives	5	„ 50 „

Körleveleket, számiakat és minden egyéb kereskedelmi és magán nyomtatványokat hasonló olcsó árak mellett szállítunk.

levélborítékok

a következő olcsó árban kaphatók:

	1000 pld	frt kr.
44 H2. Jó, zöldes levélboríték czégnomással	2.-	
44 V2. Jó, szürke „	2.20	
44 BB. Jó, kékesszürke „	2.20	
144 GFL. Erős, recézett világos zöld Ierélboríték czégnomással	2.40	
144 LGL. Erős, narancssárga levélboríték czégnomással	2.40	
44 AM. Erős, szürke levélboríték czégnom.	2.40	
144 AB. Erős, világos szürke levélboríték czégnomással	2.45	
144 JED. Erős, kékesszürke levélboríték czégnomással	2.50	
144 OGS. Erős, sárga levélboríték czégnomással	2.50	
44 RG. Igen jó világos kék, eres levélboríték czégnomással	2.55	
144 GK. Igen jó erős kékesszürke levélboríték czégnomással	2.55	
44 AF. Finom vil. sárga levélboríték czégnom.	2.60	
Jute S. Erős jute boríték czégnomással	2.65	
244 A Cellulose igen erős Cellulose sárga levélboríték czégnomással	2.70	
244 CG. Cellulose. Igen erős Cellulose világos hamuszín levélboríték czégnomással	2.70	
244 D. Cellulose. Igen erős Cellulose világos zöld levélboríték czégnomással	2.70	
144 BB. Legfinomabb fehér levélbor. czégnom.	3.60	
46 BB. „ fehér okmány levélboríték czégnomással	4.50	
46 P. Erős barna okmány levélboríték czégnomással	3.-	
91 Patent. Erős barna nagyobb okmány levélboríték czégnomással	3.80	
87 V. Erős szürke okmány levélboríték czégnomással	2.80	
91 AV. Na y Extra vastag patron levélboríték czégnomással	15.-	

Egyéb nyomtatványokat is hasonló olcsó árban készítünk el.